

Descântă-mi, iubito!

Ioan Grigoraș

Din lacrima verde mi-ajunge un ciob
S-agăț răsăritul și-un alt început,
În fața iubirii sunt ultimul rob
Cu versul din pană abia conceput.

Refugiul tristeții e-n mine ascuns,
Sub roua privirii stau fulgii de crin,
Mi-e iarnă în suflet, de iarnă-s pătruns
Și oricare vis mi se pare un chin.

Descântă-mi, iubito, mai fă-mă să dorm,
Sălbatic mă-nchide în ochiul tău drept,
Căci moartă-i doar marea, iubirea-i pe țărm,
Iar valul din tine îmi joacă în piept.

Din volumul Ceremonia Iubirii -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2013